УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

УДК 338.1:658.1 DOI https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2025.1.2.36

Ю. О. ДЖЕРЕЛЮК
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту, маркетингу і туризму
Херсонський національний технічний університет
ORCID: 0000-0002-2213-8444

М. В. НОВІЦЬКИЙ
аспірант кафедри менеджменту, маркетингу і туризму
Херсонський національний технічний університет
ORCID: 0009-0001-1036-5922

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОГНОЗУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ДИНАМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА ФУНКЦІОНУВАННЯ

У статті досліджено теоретичні аспекти прогнозування економічної стійкості підприємства. Обґрунтовано, що без використання ефективного прогнозування підприємство може не встигати своєчасно адаптуватися до динамічних змін у середовищі функціонування та може втратити можливість зайняти лідируючі позиції через недостатню підготовленість до динамічних змін. Визначено сутність прогнозування економічної стійкості та актуальність даного питання для покращення конкурентних позиції на ринку в умовах постійного впливу зовнішніх та внутрішніх чинників. Проаналізовано методи прогнозування та зазначено, що комбінований підхід дозволяє врахувати різні аспекти даних, що можуть бути не враховані одним методом, що дозволяє компенсувати недоліки одного методу іншим та зменшити ймовірність помилок, які можуть виникнути внаслідок особливостей конкретної моделі. Внаслідок цього, запропоновано використовувати інтегральний коефіцієнт вагомості під час обґрунтування вибору методу прогнозування економічної стійкості підприємства. Запропоновано визначати рівень економічної стійкості в умовах динамічного середовища функціонування підприємств на основі темпів росту показника економічної стійкості підприємства. Розглянуто три рівні економічної стійкості підприємств в умовах динамічного середовища функціонування: високий (динамічний), достатній, нестійкий. Обґрунтовано, що результати оцінювання рівня економічної стійкості підприємств є підґрунтям для прийняття ефективних управлінських рішень щодо вибору та обґрунтування стратегічних альтернатив стійкого розвитку підприємств в умовах динамічного середовища функціонування. Визначено взаємозв'язок стратегічного напряму розвитку підприємства з прогнозованим рівнем економічної стійкості підприємства.

Ключові слова: *економічна стійкість, методи прогнозування, динамічне середовище функціонування, оцінювання, коефіцієнти вагомості.*

J. O. DZHERELIUK
Doctor of Economic Sciences, Professor,
Professor at the Department of Management, Marketing and Tourism
Kherson National Technical University
ORCID: 0000-0002-2213-8444

M. V. NOVITSKYI
Postgraduate Student at the Department of Management, Marketing and Tourism
Kherson National Technical university
ORCID: 0009-0001-1036-5922

THEORETICAL ASPECTS OF FORECASTING THE ECONOMIC SUSTAINABILITY OF THE ENTERPRISE UNDER THE CONDITIONS OF A DYNAMIC OPERATING ENVIRONMENT

The article examines the theoretical aspects of forecasting the economic sustainability of the enterprise. It is substantiated that without the use of effective forecasting, the enterprise may not have time to adapt to dynamic changes in the operating environment and may lose the opportunity to take a leading position due to insufficient preparation for dynamic changes. The essence of forecasting economic stability and the relevance of this issue for improving the competitive position on the market under the conditions of constant influence of external and internal factors have been determined. Forecasting

methods were analyzed and it was noted that the combined approach allows you to take into account various aspects of the data that may not be taken into account by one method, which allows you to compensate for the shortcomings of one method with another and reduce the likelihood of errors that may arise due to the specifics of a specific model. As a result, it is proposed to use the integral weighting factor when justifying the choice of the method of forecasting the economic sustainability of the enterprise. It is proposed to determine the level of economic stability in the conditions of the dynamic environment of the functioning of enterprises based on the growth rates of the indicator of the economic stability of the enterprise. Three levels of economic stability of enterprises in the conditions of a dynamic operating environment are considered: high (dynamic), sufficient, unstable. It is substantiated that the results of assessing the level of economic sustainability of enterprises are the basis for making effective management decisions regarding the choice and justification of strategic alternatives for the sustainable development of enterprises in the conditions of a dynamic operating environment. The relationship between the strategic direction of the enterprise's development and the projected level of the enterprise's economic sustainability is determined.

Key words: *economic sustainability, forecasting methods, dynamic environment of functioning, evaluation, weighting factors.*

Постановка проблеми

Постійна зміна сучасних умов господарювання, для яких характерні зростання динамізму, нестабільність і невизначеність умов зовнішнього середовища, спричиняє підвищену чутливість вітчизняних підприємств до цих процесів, що, у свою чергу, призводить до трансформації діяльності, а за значних збурень може дестабілізувати їхній стан і порушити їхню економічну стійкість. Для забезпечення економічної стійкості підприємства в умовах динамічного середовища функціонування необхідно регулярно проводити аналіз і прогнозування внутрішніх і зовнішніх факторів, що впливають на діяльність підприємства. Прогноз дозволяє підприємствам передбачати та враховувати поточні й майбутні зміни динамічного середовища функціонування, адаптувати свої стратегії та приймати обґрунтовані управлінські рішення, що забезпечує їхню економічну стійкість та конкурентоспроможність на ринку.

Відсутність налагодженої системи прогнозування економічної стійкості підприємства суттєво впливає на прийняття управлінських рішень, оскільки підприємство стає менш здатним передбачати майбутні ризики та можливості. Без використання ефективного прогнозування підприємство може не встигати своєчасно адаптуватися до динамічних змін у середовищі функціонування, відсутність точних даних щодо аналізу економічної стійкості призводить до прийняття рішень на основі неповної або застарілої інформації, невизначеність у майбутньому ускладнює розробку довгострокових стратегічних планів розвитку, підприємство може втратити можливість зайняти лідируючі позиції через недостатню підготовленість до динамічних змін, неправильне прогнозування може призвести до фінансових втрат, що впливають на економічну стійкість підприємства в цілому. Таким чином, налагоджена система прогнозування є ключовим елементом для підтримки економічної стійкості підприємства і забезпечення його успішного розвитку. Отже, виникає необхідність вивчення теоретичних аспектів до прогнозування економічної стійкості підприємства в умовах динамічного середовища функціонування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Питання забезпечення економічні стійкості підприємств досліджувалися в працях О. В. Гереги, О. В. Маслюк, Т. В. Пономаренко, Д. С. Ревенка, О. В. Семененко, О. К. Скриль, О. М. Смолякової та ін. Дослідженню теоретичних аспектів прогнозування на підприємстві присвячено наукові праці К. В. Багацької, В. Б. Васюти [2], Г. Б. Веретенникової, М. П. Галущак, Б. Є. Грабовецького, Л. І. Лозовської, В. П. Кічора, О. О. Рудь [3], С. Є. Хрупович, С. В. Юдіної [4] та ін. Вивчення опублікованих праць свідчать про недостатнє висвітлення принципово важливих питань, пов'язаних з прогнозуванням рівня економічної стійкості підприємств в умовах динамічного середовища функціонування.

Формулювання мети дослідження

Метою статті є дослідження теоретичних підходів та обґрунтування вибору методів прогнозування економічної стійкості підприємства в умовах динамічного середовища функціонування.

Викладення основного матеріалу дослідження

Під методами прогнозування, що можуть застосовуватися при визначенні рівня економічні стійкості підприємства, будемо розуміти сукупність прийомів якісного і кількісного характеру, що дозволяють передбачати майбутні події, тенденції розвитку об'єкта прогнозування на основі аналізу минулих і поточних даних; ці методи сприяють прийняттю обґрунтованих управлінських рішень, допомагаючи підприємствам адаптуватися до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі з метою забезпечення економічної стійкості у довгорічній перспективі.

Аналіз найбільш поширених підходів показує, що в загальному вигляді «стійкість (економічної, виробничої системи, підприємства)» найчастіше розглядається з позиції здатності економічної системи не відхилятися від свого стану у ендогенному і екзогенному середовищі, збереження своїх властивостей при зміні внутрішніх і зовнішніх умов. Іншим же найбільш поширеним підходом є сприйняття стійкості з позиції властивості економічної системи відновлювати вихідний або близький до вихідного стан при малому його порушенні й продовжувати

нормальну роботу після різкого порушення режиму функціонування, зберігаючи попередній стан, що описується певною системою параметрів [1, с. 26]. У вищезазначених підходах були такі, що розглядають стійкість як здатність підприємства адаптуватися до змін; як здатність підприємства розвиватися та підходи до трактування цього поняття як здатності відроджуватися. Поняття економічної стійкості в умовах динамічного середовища функціонування є більш широке і комплексне. Підприємству недостатньо бути стійким, необхідно зберігати цей стан у довгостроковому періоді. Якщо економічна стійкість – комплексна характеристика, яка відображає здатність витримувати конкуренцію, протистояти конкурентам, то економічна стійкість в умовах динамічного середовища функціонування – це комплексна характеристика, яка відображає здатність підприємства до утримання конкурентних позицій протягом певного, як правило, довгострокового відрізку часу. Отже, економна стійкість підприємства в умовах динамічного середовища функціонування – це комплексна характеристика діяльності підприємства, яка відображає здатність підприємства зберігати у довгостроковому періоді поступове покращення конкурентних позиції на ринку в умовах постійного впливу зовнішніх та внутрішніх чинників.

Реалізація завдання прогнозування рівня економічної стійкості залежить від точного та своєчасного застосування найбільш підходящих під конкретні умови діяльності підприємства методичних підходів. Основна мета прогнозування економічної стійкості на підприємстві полягає в забезпеченні покращення конкурентних позиції підприємства на ринку шляхом передбачення можливих змін у внутрішньому і зовнішньому середовищі та своєчасного формування пріоритетних організаційно-економічних заходів з акцентами на слабких місцях діяльності підприємства.

Безліч методів вирішення завдань прогнозування має одну загальну ідею: виявлення екстраполяційних зав'язків між минулим і майбутнім, між інформацією про сучасний процес і характером його протікання надалі [2].

У роботі [3] представлено класифікацію методів прогнозування з розподіленням двох взаємопов'язаних понять: метод прогнозування та модель прогнозування; метод прогнозування є послідовністю дій, які потрібно виконати для отримання моделі прогнозування; модель прогнозування є функціональним представленням, яке адекватно описує досліджуваний процес і є основою для отримання його майбутніх значень.

За ступенем формалізації методи економічного прогнозування можна підрозділити на інтуїтивні та формалізовані. Інтуїтивні методи зазвичай використовуються, коли немає достатньої кількості даних або коли важливо врахувати думку експертів. Такі методи доцільно використовувати у поєднанні з формалізованими методами для підвищення точності прогнозів. Формалізовані методи спрямовані на побудову кількісних моделей та підходять для об'єктивного аналізу великих обсягів даних і отримання точних прогнозів. До формалізованих методів належать економіко-математичні моделі: включають використання математичних рівнянь для прогнозування майбутніх показників; статистичні методи: базуються на аналізі історичних даних для виявлення тенденцій і передбачення майбутніх змін; регресійний аналіз: використовується для визначення залежності між різними показниками та методи прогнозної екстраполяції: передбачають продовження існуючих трендів у майбутнє на основі минулих даних [1–4].

У дослідженні [3] методи прогнозування часових рядів пропонується поділяти на статистичні, структурні та комбіновані моделі. Статистичні моделі прогнозування – це математичні моделі, які використовуються для прогнозування майбутніх значень на основі аналізу існуючих даних часових рядів і впливу зовнішніх чинників. Структурні моделі прогнозування – це математичні моделі, які використовуються для прогнозування майбутніх значень на основі структурних залежностей із заданою моделлю системи. Вони описують функціональну залежність між майбутніми значеннями і враховують вплив зовнішніх факторів, які моделюються структурно [3].

Екстраполяція полягає у вивченні ретроспективних даних з метою прогнозування майбутніх значень на основі тенденцій, що спостерігалися в минулому. Методи простої екстраполяції базуються на припущенні відносної стійкості в майбутньому абсолютних значень рівнів, середнього рівня ряду, середнього абсолютного приросту, середнього темпу зростання, дані методи цілком прийнятні для короткострокового прогнозування економічної стійкості підприємства. До недоліку середнього темпу зростання слід віднести неточність прогнозів у довгостроковій перспективі.

Іншим поширеним підходом до прогнозування економічної стійкості підприємства є використання трендових моделей. Основною ціллю трендових моделей є виявлення та кількісна оцінка основних тенденцій змін у часі певних показників. Це дозволяє продовжити ці тенденції в майбутнє для здійснення прогнозів. Ще одним поширеним підходом до прогнозування є використання інструментарію кореляційно-регресійного аналізу, основне завдання якого полягає в виявленні математичної залежності між досліджуваними ознаками і встановлення впливу чинників на показник економічної стійкості підприємства. Для підвищення якості прогнозів слід також застосовувати економіко-математичних моделі прогнозування показників стійкості на основі теорії нечіткої логіки, що значно підвищить якість прогнозів.

Важливість прогнозування на підприємстві полягає, по-перше, в тому, що за його допомогою можна робити розрахунки різноманітних варіантів розвитку подій, маючи можливість при цьому порівняти очікувані результати за кожним варіантом та вибрати найкращий [4]. По-друге, важливість прогнозування зумовлюється тим, що воно

дозволяє виявити проблемні моменти у забезпеченні економічної стійкості підприємства, які повинні підлягати негайному усуненню та подальшому найдетальнішому аналізу задля запобігання повторення подібних ситуацій у майбутньому.

Серед експертних методів найбільшого поширення набув метод прогнозування на основі побудови прогнозного сценарію. Прогнозування на основі написання сценарію ґрунтується на визначенні можливих варіантів розвитку подій у майбутньому за різних умов, найдоцільніше застосовувати цей метод для складання довгострокових прогнозів [2]. Основна мета цього підходу – підготовка до різних можливих ситуацій шляхом створення кількох сценаріїв, які охоплюють різні можливі напрямки змін (це може бути базовий (найвірогідніший), оптимістичний та песимістичний сценарії); аналіз потенційного впливу кожного сценарію на економічну стійкість підприємства; розробка управлінських заходів, які можуть бути реалізовані в залежності від розвитку подій за кожним зі сценаріїв. Такий підхід дозволяє підприємствам бути готовими до різних варіантів майбутнього, що підвищує їхню економічну стійкість до динамічних змін середовища функціонування.

Вибір методу прогнозування залежить від факторів, таких як: наявність та якість статистичних даних за необхідний період, рівень кваліфікації експертів, поставлені цілі прогнозування та рівень невизначеності середовища функціонування підприємства та час, необхідний для збору інформації.

Різні моделі прогнозування можна комбінувати, і тоді вони розглядатимуть кілька компонентів одночасно. Комбінований метод прогнозування – метод, який поєднує різні підходи до прогнозування, як інтуїтивні, так і формалізовані, для досягнення більш точних і надійних прогнозів. Цей метод використовує переваги кількох методів одночасно, щоб мінімізувати їхні недоліки. Переваги застосування комбінованого методу прогнозування: кількісні методи (наприклад, трендовий аналіз, регресійний аналіз) забезпечують об’єктивність і точність, тоді як якісні методи (наприклад, експертні оцінки, сценарне моделювання) враховують суб’єктивні чинники та досвід; дозволяє адаптувати прогноз до специфічних умов підприємства або галузі шляхом використання різних джерел інформації (як вихідні дані використовуються як експертна, так і статистична інформація); завдяки використанню різних методів прогнозування зменшується ймовірність помилок, які можуть виникнути при застосуванні лише одного методу; комбінований метод прогнозування дає змогу врахувати широкий спектр чинників впливу, що робить прогноз більш реалістичним і всебічним; поєднання методів прогнозування дозволяє враховувати як ретроспективні дані, так і експертні думки, що підвищує достовірність прогнозу.

Для розрахунку коефіцієнтів вагомості окремого методу прогнозування доцільно враховувати значення середнього коефіцієнту детермінації в різних прогнозних моделях та значення коефіцієнту варіації експертних оцінок. Величина коефіцієнтів детермінації та варіації є одними з критеріїв оцінки якості на надійності прогнозних результатів [1, с. 257]. Визначення коефіцієнтів вагомості методів прогнозування економічної стійкості підприємств з врахуванням величини коефіцієнтів детермінації та варіації наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Визначення коефіцієнтів вагомості методів прогнозування економічної стійкості підприємств

Показник	**Методи прогнозування**				**Всього**
	Прогноз на основі методу екстраполяції тренду (аналітичні криві росту)	**Прогноз на основі методу експоненціального згладжування**	**Прогноз за основі методу середньої ковзної**	**Прогноз на основі методу експертних оцінок**	
	Середнє значення коефіцієнту детермінації $\overline{R}^2$			**Середній коефіцієнт варіації $(1-\overline{V})$**	
	0,778	**0,862**	**1,000**	**0,028**	
Коефіцієнт вагомості методу прогнозування	0,215	0,239	0,277	0,269	1,000

Для того щоб прогнозування економічної стійкості підприємства було ефективним, необхідно визначити, які критерії впливають на вибір методів прогнозування. Важливо врахувати складність упровадження вибраних методів у практику конкретного підприємства; достовірність; наявність та якість статистичних даних за необхідний період; витрати часу для збору та аналізу інформації і фінансові витрати на реалізацію методу прогнозування; простоту, чіткість та доступність процедури прогнозування кожного методу; рівень кваліфікації експертів, поставлені цілі прогнозування та рівень невизначеності середовища функціонування підприємства.

Алгоритм методу аналізу ієрархій має етапи, що опрацьовані та адаптовані до змісту та критеріїв оцінки методів прогнозування економічної стійкості підприємств при дотриманні вимог до застосування методу. Матрицю попарних порівнянь методів прогнозування економічної стійкості підприємств наведено у табл. 2.

Отже, серед методів прогнозування економічної стійкості підприємств найбільшу питому вагу має метод екстраполяції тренду (аналітичні криві росту») (0,446) та метод експертних оцінок (0,285).

Після завершення розрахунків згідно двох підходів до визначення коефіцієнтів вагомості методів прогнозування необхідно визначити інтегральний коефіцієнт вагомості, який можна визначити як корінь із добутку

Таблиця 2

Матриця попарних порівнянь методів прогнозування економічної стійкості підприємств

Номер	Методи прогнозування	Номер методу				Вектор пріоритету	Нормалізований вектор
		1	2	3	4		
1	Прогноз на основі методу експоненціального згладжування	1	1/3	1/2	2	0,758	0,164
2	Прогноз на основі методу екстраполяції тренду (аналітичні криві росту)	3	1	2	3	2,060	0,446
3	Прогноз на основі методу експертних оцінок	2	1/2	1	3	1,316	0,285
4	Прогноз за основі методу середньої ковзної	1/2	1/3	1/3	1	0,483	0,105
	Сума	6,5	2,16	3,83	9	4,617	1,000
	λ_{max} = 6,5 · 0,164 + 2,16 · 0,446 + 3,83 · 0,285 + 9 · 0,105 = 4,064; *Індекс узгодженості ІУ* = (4,064 – 4)/3 = 0,021; *Відношення узгодженості ВУ* (де α = 0,90) = 0,021/0,90 = 0,023 (або 2,3 %)						

вагомостей по кожному підходу. Тобто інтегральний коефіцієнт вагомості свідчить про середню вагомість методу з урахуванням двох підходів.

Результати прогнозних значень показників рівня економічної стійкості аналізованих підприємств на період 2025 р., що розраховано за наведеними методами прогнозування, наведено в табл. 3. Ці підприємства є подібними за сукупністю параметрів формування економічної стійкості, що дозволяє роботи коректне порівняння.

Таблиця 3

Прогнозні значення показників рівня економічної стійкості підприємств у 2025 році

Підприємство	Методи прогнозування				Середньозважена оцінка прогнозу на 2025 р. (*комбінований прогноз*)
	Прогноз на основі методу екстраполяції тренду (аналітичні криві росту)	Прогноз на основі методу експоненціального згладжування	Прогноз на основі методу середньої ковзної	Прогноз на основі методу експертних оцінок	
Інтегральний коефіцієнт вагомості методу прогнозування	0,310	0,198	0,171	0,277	1,000
ТОВ «Добробут»	0,734	0,836	0,708	0,788	0,732
ТОВ «Дела Трейд Компані»	0,620	0,615	0,593	0,591	0,579
ТОВ «Майстер»	0,380	0,479	0,584	0,624	0,485
ТОВ «Помічник»	0,450	0,466	0,470	0,457	0,439

Як було зазначено, економічна стійкість в умовах динамічного середовища функціонування розглядається як комплексна характеристика діяльності підприємства, яка відображає здатність підприємства зберігати у довгостроковому періоді поступове покращення конкурентних позиції на ринку в умовах постійного впливу зовнішніх та внутрішніх чинників, тобто економічно стійким можемо вважати підприємство, якщо виконуються наступні умови:

$$\frac{EC^{прогноз}}{EC^{з}} \geq \frac{EC^{з}}{EC^{б}} \geq 1, \quad (1)$$

де $EC^{б}$ – базисне значення показника економічної стійкості підприємства в умовах динамічного середовища функціонування; $EC^{з}$ – звітне значення показника економічної стійкості підприємства в умовах динамічного середовища функціонування; $EC^{прогноз}$ – прогнозне значення показника економічної стійкості підприємства через певний період часу функціонування на ринку.

У табл. 4 наведено темпи росту показника економічної стійкості підприємства та відповідно *рівень економічної стійкості* в умовах динамічного середовища функціонування для аналізованих підприємств. Розглядається три рівні економічної стійкості підприємств в умовах динамічного середовища функціонування: високий (динамічний), достатній, нестійкий.

Таблиця 4

Темпи росту показника економічної стійкості підприємств в умовах динамічного середовища функціонування

Підприємство	$Y_{EC} = \frac{EC^{2024}}{EC^{2023}}$	$Y_{кс} = \frac{EC^{2025(прогноз)}}{EC^{2024}}$	Умови	Рівень економічної стійкості
ТОВ «Добробут»	1,191	0,962	$Y_{EC^{прог}} < Y_{EC^{факт}}$	*низький*
ТОВ «Дела Трейд Компані»	0,986	1,258	$Y_{EC^{прог}} > Y_{EC^{факт}}$	*високий*
ТОВ «Майстер»	1,089	1,107	$Y_{EC^{прог}} = Y_{EC^{факт}}$	*достатній*
ТОВ «Помічник»	1,372	1,005	$Y_{EC^{прог}} < Y_{EC^{факт}}$	*низький*

Отримані результати оцінювання рівня економічної стійкості підприємств є підґрунтям для прийняття ефективних управлінських рішень щодо вибору та обґрунтування стратегічних альтернатив стійкого розвитку підприємств в умовах динамічного середовища функціонування.

На наступному етапі визначається взаємозв'язок стратегічного напряму розвитку підприємства з прогнозованим рівнем економічної стійкості підприємства, що дозволить підприємству досягти довгострокових конкурентних позицій на ринку. Таким чином, пропонуємо застосовувати стратегію посилення як протидію негативним чинникам динамічного середовища, вона спрямована на проведення управлінських заходів щодо посилення одного із показників економічної стійкості підприємства, направлена на пристосування підприємства до змін середовища функціонування (інвестування в нові технології, розширення асортименту продукції, вихід на нові ринки, підвищення кваліфікації персоналу, підвищення ефективності управління). Стратегія підтримки можлива при наявності високого рівня економічної стійкості, дана стратегія направлена на збереження досягнутого рівня стійкості підприємства (оптимізація витрат, підтримка стабільного обсягу виробництва, забезпечення сталих ринкових позицій, моніторинг змін у зовнішньому середовищі та адаптація до них). Стратегію відновлення доцільно здійснювати за умов низького рівня економічної стійкості, стратегія спрямована на проведення управлінських заходів, направлених на досягнення цільового рівня економічної стійкості підприємства (реструктуризація бізнесу, оптимізація витрат, ліквідація нерентабельних підрозділів, залучення додаткового фінансування, розробка антикризових заходів).

Висновки

Таким чином, у складних динамічних умовах функціонування сучасних підприємств підвищилось значення прогнозування рівня їх економічної стійкості. Завдяки прогнозуванню підприємства можуть формувати стратегічні напрями розвитку, що сприяє зниженню невизначеності та дозволить підприємству досягти довгострокових конкурентних позицій на ринку. Поєднання різних методів прогнозування може суттєво підвищити точність результатів та дасть змогу отримати більш надійні та стабільні прогнози. Цей підхід дозволяє врахувати різні аспекти даних, що можуть бути не враховані одним методом, що дозволяє компенсувати недоліки одного методу іншим та зменшити ймовірність помилок, які можуть виникнути внаслідок особливостей конкретної моделі. Прогнозування – це динамічний процес, який потребує постійного вдосконалення, оскільки зміни у динамічному середовищі впливають на точність і ефективність прогнозів. Для досягнення успішного прогнозування необхідно регулярно переглядати та коригувати методи, також адаптувати їх до мінливих умов, враховувати актуальні тенденції і залучати новітні підходи до аналізу та оцінки майбутніх подій, що сприятиме підвищенню економічної стійкості підприємства. Подальші дослідження будуть присвячені оцінювання ризику втрати економічної стійкості підприємства в умовах динамічного середовища функціонування.

Список використаної літератури

1. Джерелюк Ю.О. Антикризова стійкість підприємств у конкурентному середовищі: теорія, методологія та практика : монографія. Херсон : Вид-во ПП Вишемирський В.С., 2018. 454 с.
2. Васюта В.Б., Срібна А.С. Теоретичні аспекти прогнозування розвитку підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. [Електронний ресурс]. 2017. Вип. 20. С. 255–259. URL: http://surl.li/gqbhvv
3. Рудь О.О. Прогнозування економічної діяльності підприємства в умовах обмеженості інформації. *Приазовський економічний вісник*. 2024. Вип. 3(39). С. 34–40. URL: https://doi.org/10.32782/2522-4263/2024-3-6
4. Юдіна С.В., Злобіна К.С. Роль економічних прогнозів на підприємстві. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2020. Вип. 33. Ч. 2. С. 134–138. URL: https://doi.org/10.32782/2413-9971/2020-33-45

References

1. Dzhereliuk J.O. (2018). Antykryzova stiikist pidpryiemstv u konkurentnomu seredovyshchi: teoriia, metodolohiia ta praktyka : monohrafiia [Anti-crisis sustainability of enterprises in a competitive environme: theory, methodology and practice : monograph]. Kherson : Vyd-vo PP Vyshemyrskyi V.S., 454 p. [in Ukrainian].
2. Vasiuta V.B., Sribna A.S. (2017). Teoretychni aspekty prohnozuvannia rozvytku pidpryiemstva. [Theoretical aspects of enterprise development forecasting]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*. [Elektronnyi resurs]. Issue 20. pp. 255–259. [in Ukrainian].
3. Rud O.O. (2024). Prohnozuvannia ekonomichnoi diialnosti pidpryiemstva v umovakh obmezhenosti informatsii. [Forecasting the economic activity of the enterprise in conditions of limited information]. *Pryazovskyi ekonomichnyi visnyk*. 2024. Issue 3(39). pp. 34–40. [in Ukrainian]
4. Yudina S.V., Zlobina K.S. (2020). Rol ekonomichnykh prohnoziv na pidpryiemstvi. [The role of economic forecasts in the enterprise]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*. Issue 33. Vol. 2. pp. 134–138. [in Ukrainian]